

KOŁOZĄB (1) *sb m*

N sg kołoząb.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Człowiek z krzywymi zębami: Falco, Sokoł a Falce dictus, quod nasum et unguis in morem falcis habeat, Też kołoząb który krziwe zęby ma. Mącz 116d.

MM